

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 10.000

Letna inozemstvo . . . » 15.000

Letna inozemstvo, USA dol. . . 18

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXI. - Štev. 40 (1573)

Gorica - četrtek, 11. oktobra 1979 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Dolžnosti do materinega jezika

Učenje jezikov je za vse priporočljivo. Saj pravi pregovor: »Čim več jezikov znaš, tem več veljaš.« Znanje jezikov je potrebno za ugodno sožitje, za vršitev poslov, za gnotno korist, a osrečiti zamore človeka le tista beseda, ki ji pravimo materina beseda. Le v materinem jeziku se najlaže izražamo in razumevamo. Zastonj ne pravi Simon Gregorčič: »Pač srcu le domači glas mehko in sladko se prilaga, on srcu pravi ve izraz in spet mogočno k srcu sega — domači glas le nosi spas.«

JEZIK — DRAGOCENA DOTA STARŠEV

Zato je treba otroku prisvojiti zavest, da goji jezik staršev kot najsvetejši in najmilejši izmed vseh jezikov sveta. Za gojitev narodnega čuta pa je treba, da ima materin jezik svoj naravni razvoj. To bo pa uspelo le takrat, kadar bo otrok obiskoval svoje narodne šole, društva in druge organizacije ter bo ostal član svoje narodne skupnosti.

Vzrok, da se toliko naših rojakov odreče svojemu materinemu jeziku in odtuji svojemu narodu je mnogokrat dejstvo, da rodnega jezika ne pozna dobro. So seveda še drugi vzroki materialnega in tudi sebičnega značaja. Mnogim manjka trden značaj. Če pa otrok ne dojame, da je jezik duh človeka, duh naroda in da je ljubezen do materinega jezika neločljiva od ljubezni do naroda samega, potem ne bo več zbežan in bo ostal do groba zvest tisti besedi, katero je prvo izgovorjal.

Največ stori lahko šola in to je sveta dolžnost narodne šole. Kar stariši in šola ne morejo dati, morajo pa izpopolnjevati društva, knjižnice, obveščevalna sredstva in posebno še spoznavanje rodni krajev ter njih naravnih lepote in bogastev. Otroku naj se nudi možnost, da spozna domače pesnike, pisatelje, znanstvenike, glasbenike, umetnike. Ti mu bodo vlivali pogum in zavest, da je močan, pošten, delaven, človekoljuben, moralno in versko zrel ter čeprav sin-hči majhnega naroda lahko ponosen in vreden enakopravnosti. Otroku mora pa tudi spoznati tiste ljudi, ki so se in se žrtvujejo za narod, da jih bo znal posnemati v njih dejanjih, žrtvovanju in poštenosti.

Ker živimo v sosesčini s ljudmi drugih jezikov in ker imamo potrebo za kulturne in gospodarske stike z vsem svetom, je prav, da se resno učimo tudi njih jezike. Le tako bomo lahko prišli do neposrednega razgovora, se spoznali in tudi od teh učili. Seveda pa morajo naša srčna čustva ostati zvesta slovenski zemlji in našemu narodu zdaj in za vedno.

LEPOTA SLOVENSKEGA SVETA

Lep je ves svet, bogat velikih zanimivosti, krasot in veličin, zato tudi mi Slovenci lahko rečemo: »Slovenski svet, ti si krasan, zares nebo te je ljubil, da te tako je obdarilo. Kako bi te ne ljubil jaz?«

To čuti človek toliko bolj, ko je v tujini. Svoj čas smo radi prepevali pesem Popotnik: »Dežela ljuba, kje ležiš, ki jezik moj mi govoriš; kjer znanci moji še žive, prijetli moji v grobih spe. Peruti imeti si želim, da k vam domov kot ptič zletim!«

Delati za narod nas je navdušil Gregorčič, ko je zapel: »In zadnji glasi ti mi bodo: Bog čuvaj domovino mojo!«

Nekoč so naše čitanke bile bogate takih pesmi, sestavkov o domačem življenju, navadah, običajih, verstvu in zemljepisnih posebnostih. Zato pa narodnega duha reven narod ne more biti enakopraven, tak je le podlaga tujčevi peti.

Sveta dolžnost je torej, da se vsestransko izobrazimo in da znamo biti z znanjem in čustvi borci nasproti mogočnemu sosedu. Le z duševno in čustveno izobrazbo ter s složnostjo in poštenim delom se bomo lahko primerjali z drugimi in nas bo svet cenil in spoštoval.

In prav pomanjkanje složnosti, strpljivosti je morda naša največja napaka. Zato, k ljub poltičnim in stanovskim razlikam bodimo složni in podajmo si bratske rokice; med nami naj vladata mir in ljubezen!

POSILANSTVO UČITELJEV

Pa še besedo našemu učiteljstvu, vzgojiteljem. Naša dolžnost ne neha v šolskih prostorih. Tudi izven uradnih ur moramo skrbeti za blaginjo mladine. Izhajamo iz naroda in moramo delovati za narod. Kdor se omejuje le na šolski pouk, ni pravi narodni učitelj. Vzgojno delo je treba nadaljevati v društvih, športu, izletih, letovanjih, skratka povsod.

Če je učitelj res prijatelj mladine, bo znal v mirnem sožitju voditi mladino, čeprav je ta politično in versko različno usmerjena. Dobra mati ljubi enako vse svoje otroke, tako nam morajo biti enaki vsi gojenci. Učitelj naj bo osebnost in vzgojitelj miru in bratske ljubezni.

Ne samo z besedo, še več z dejanjem in lepim osebnim zgledom ter povezavo z roditelji bomo uspeli odvrniti mladino od raznih strasti, razvad, lenobe in jo bomo pripravili, da ne bo moralno in gnotno propadala.

Če prav prislunemo svojemu srcu, si bomo hitro na jasnem, kaj pričakuje mladi rod od nas in to mu dajmo! Plačilo za požrtvovalno delo pa naj vsak išče v svojem lastnem prepričanju, da dela za ugled in dvig svojega naroda.

V složnem nastopu, prežeti idealnih čustev, če ne takoj, gotovo pa ob svoji zrelosti se bo mladina zavedala, da smo se ravnali po pesnikovem nasvetu: »Ne samo kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan!«

HUBERT MOČNIK

Slovenska skupnost predsedniku Pertiniju ob obisku v Jugoslaviji

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je poslalo predsedniku republike Pertiniju ob njegovem obisku v Beogradu naslednji telegram:

»Ob priliki Vašega obiska v Jugoslaviji izražamo upanje po dokončni rešitvi odprtih vprašanj slovenske manjšine v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji. Spominjajoč se na srečanje na Kvirinalu s slovensko delegacijo in na Vaše besede o ustavnih pravicah Slovencev v Italiji pričakujemo skorajšnje izglasovanje globalnega zaščitnega zakona in popolno izvajanje Osimskega sporazuma, ki zadeva zaščito narodnostnih skupnosti. Izražamo upanje, da bo vprašanje manjšin predmet beograjskih razgovorov ter voščimo poln uspeh za Vaš državni obisk in najlepše pozdravljamo.«

Občinska svetovalca SSK v Gorici Bratuž in Paulin sta poslala v zvezi z obiskom predsednika republike v Jugoslaviji županu De Simoneju pismo vprašanje. V njem zahtevata od župana pojasnil, zakaj ni goriska občinska uprava imela za potrebno vključiti se v stike med deželno in rimsko vlado v zvezi s tem obiskom, posebej še kar zadeva izvajanje Osimskega sporazuma, ki v členu 8 predvideva zaščito slovenske manjšine.

BRZOJAVKA SVETA SLOVENSKEGA ORGANIZACIJ PERTINIJU

Ko ste na tem, da obiščete FLR Jugoslavijo, Vas želimo spomniti na srečanje, ki ste ga imeli v novembru 1978 s skupno slovensko delegacijo dežele Furlanije-Juljske Benečije. Prosimo Vas, da se s svojimi avtoriteto zavzamete za to, da se izpolni tudi v Osimskih sporazumih sprejete obveznosti glede globalne zaščite slovenske narodne skupnosti v Italiji.

Knjiga o papeževih potovanjih

P. Francis Murphy, ki je bil svoj čas profesor na akademiji sv. Anselma v Rimu, pripravlja knjigo z naslovom »Papež romar, človek za vse narode«. V knjigi bo 120 fotografij in opis papeževih potovanj po Italiji, Mehiki, Poljski, Irski in ZDA. Knjiga bo izšla prve dni novembra.

Zadnji dnevi papeževnega bivanja v ZDA

V NEW YORKU

Sredo 3. oktobra je sv. oče Janez Pavel II. preživel v New Yorku, ki je mesto bogastva, potrošniške mrzlice pa tudi obupne revščine. V njem živijo poleg belcev črnici, pa še Judje in špansko govoreči priseljenci. Katoličani so v manjšini, toda kdor je videl povorko po znani avenijski Broadwayu, se je lahko prepričal, da je papež Wojtyła navdušil tudi to raznoliko prebivalstvo.

Katoličane je pozdravil v katedrali sv. Patrika; v črnski četrti Harlem je pozdravil njegove temnopolte prebivalce z besedami: »Blagoslavljam vso črnsko Ameriko; šel je v četrt South Bronx, kjer se govori več špansko in italijansko kot angleško; ustavil se je na Peti cesti, kjer živijo Judje in jim izrekel pozdrav miru: »Shalom (tj. mir). Bog blagoslovi New York!«; še posebno odločen pa je bil na Shea stadionu, kjer ga je pozdravila množica črncev in mešanecv s Karibskega področja in »chicanos« iz Mehike. Nje je pozval: »Razbijte obroč predsodkov, ki še obstajajo zoper vas, razbijte obroč obupa, v katerega so vključeni oni, ki jim manjkata dostojna hrana in delo.«

V FILADELFIJI

V četrtek 4. oktobra je papež dospel v Filadelfijo, mesto, ki je zibelka ameriške neodvisnosti in razglasitve človekovih pravic, danes pa mesto priseljencev, zlasti Ukrajincev, črncev in Portoričanov.

Za vso to množico je maševal na prostem; potem je obiskal grob sv. Janeza Nepomuka Neumanna, ki je prišel v prvi polovici 19. stoletja kot naš Baraga iz tedanje Avstrije in postal nadškof v tem mestu. Posebej se je ustavil v cerkvi Marijinega brezmadežnega spočetja, kjer ga je pričakala posebno številna ukrajinska skupnost. Njeje so veljale besede: »Od mnogo časa zelo cenim ukrajinsko ljudstvo in poznam premmoge krivice in trpljenje, ki jih je prestalo. Tudi poznam borbo ukrajinske Cerkve, da bi v teku stoletij ostala zvesta evangeliju in povezavi z Apostolskim sedežem. Ne morem pozabiti brezštevilih ukrajinskih mučencev tako iz prejšnjih kot sedanjih časov, v veliki večini nepoznanih, ki so raje izgubili življenje kot pa bi se odrekli svoji veri.«

Iz Filadelfije je sv. oče še isti dan popoldne odpotoval v kraj Des Moines v zvezni državi Iowa, ki je velik pridelovalec koruze. Dočakala ga je množica 300.000 ljudi. Sv. oče se je ustavil na nekaj farmah, na večer pa je prispel v Čikago.

V ČIKAGU

Čikago je tretje največje mesto v ZDA (tako je New Yorkom in Los Angelesom) s sedem milijoni prebivalci, od katerih so poltretji milijon katoličani. V mestu živi tudi nad milijon oseb poljskega porekla. Ni zaman ob prihodu v mesto sv. oče de-

jal, da je Čikago za Varšavo največje poljsko mesto. S svojimi rojaki se je papež srečal v cerkvi »Petih mučencev« in jim prisrčno govoril. Seveda ni manjkalo tudi v Čikagu svečanega spreveda po glavnih mestnih ulicah ob pristno ameriškem vzdušju in pompu.

Zelo pomemben za vso severnoameriško Cerkev pa je bil sestanek s škofi iz vse države v regionalnem semenišču »Quigley South«. Teh škofov je 345. Njim je spregovoril jasno in brez ovinkov o glavnih moralnih problemih, glede katerih morajo biti škofje soglasni s cerkvenim vodstvom. Odklonil je vsake vrste razizem, obsodil razporoko, potrdil načela okrožnice Pavla VI. »Humanae vitae« o urejevanju rojstev, obsodil izvenzakonske odnose, splav, evtanazijo in homoseksualno izživljanje (kar pa ne pomeni biti brez razumevanja za osebe s temi izkrivljenimi težnjami); izrekel se je za ekumensko gibanje, pa odklonil somaševanje skupaj z ločenimi kristjani. Skratka: sv. oče se je pokazal kot resničen vodnik Cerkve in pastir duš.

V WASHINGTONU

V soboto 6. oktobra se je sv. oče sestal v ameriški zvezni prestolnici s predsednikom Carterjem. Obisk v Beli hiši je trajal tri ure, s samim Carterjem pa se je papež pogovarjal nad eno uro.

Na vrtu pred Belo hišo je sv. očeta pozdravila množica povabljenecv; najoziji predsednikovi sodelavci, predstavniki obeh poslanskih zbornic in sodnih oblasti. Njim je Janez Pavel II. dejal: »Mir na svetu temelji na razumevanju med narodi in na polnem spoštovanju človeških pravic vseposvoda.« Američane je pozval, naj ne odnehajo v naporih zmanjšati nevarnost svetovnega spopada in naj delajo na postopnem in preudarnem zmanjšanju zalog razdiralnega orožja.

V nedeljo, zadnji dan bivanja v ZDA se je sv. oče srečal s študenti na dvorišču katoliške univerze, kasneje pa še s pet tisoč redovnicami, s teologi in profesorji iste univerze ter z 22 zastopniki ločenih Cerkva.

Pri maši na prostem je sv. oče poudaril potrebo braniti življenje od spočetja (ne splavu), do naravne smrti (ne nasilju, mučenju in evtanaziji). Zakonsko zvezo je treba krečiti in ji pomagati tudi na civilnem področju ter gledati v njej trajno, nerazvezljivo ustanovo. Treba je ohranjati ideal družine in v vsakem primeru braniti tako otroke kot slabotne, bodisi v gospodarskem bodisi v človeškem smislu. Ko se svoboda zlorablja za nadvladanje slabotnega, za zanikanje osnovnih ljudskih pravic in zapravljanje naravnih sil in virov, se moramo dvigniti v obrambo pravičnosti in socialne ljubezni. Pri tem nas mora voditi vera v posmrtno življenje, ki čaka vsakogar, ki v to veruje.

Deželne volitve na Koroškem

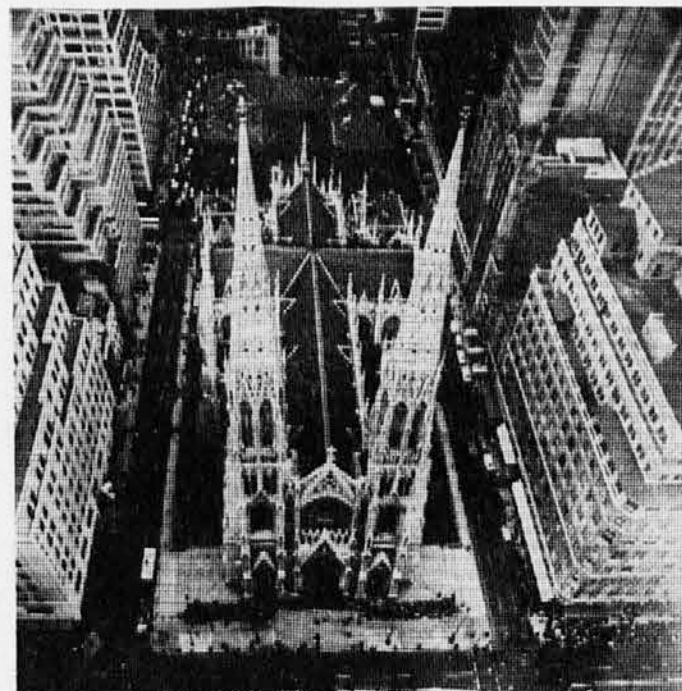
Na Koroškem so imeli preteklo nedeljo deželne volitve. Največ glasov je tudi tokrat odnesla socialistična stranka in sicer celih 54 odstotkov (+2,6). Imela bo zato v deželnem zboru 20 sedežev. Ljudska stranka je z 31,8 odstotki glasov (-0,6) precej daleč za njo in bo imela 12 sedežev kot doslej. Svobodnjaška stranka je zbrala 11,7 odstotkov (-0,1) in je ohranila svoje 4 sedeže. Hud poraz je znova utrpela komunistična stranka, ki je padla od dveh na en odstotek in tudi tokrat ni uspela osvojiti osnovnega mandata. Njen poraz je gotovo pripisati dogajanju v svetu: posledice komunistične strahovlade v Kamboodži, Vietnamu, v nekaterih afriških državah, kjer gre število žrtev »osvoboditvenih« revolucij v milijone. Stotisoči vietnamskih beguncev in milijonske žrtve odvracajo vedno večje množice od komunističnih strank. To je bilo razvidno tudi na zadnjih italijanskih volitvah.

Na Koroškem je tudi tokrat nastopila slovenska Koroška enotna lista (KEL) s povsem modernim programom. Prejela je 4.250 glasov, ki seveda niso zadostovali za dosego poslanskega mesta v deželnem zboru. To je tudi za okrog 30 odst. manj v primeri s prejetimi glasovi na zadnjih volitvah, ko jih je bilo 6.130. Vzrokov za to nazadovanje je več.

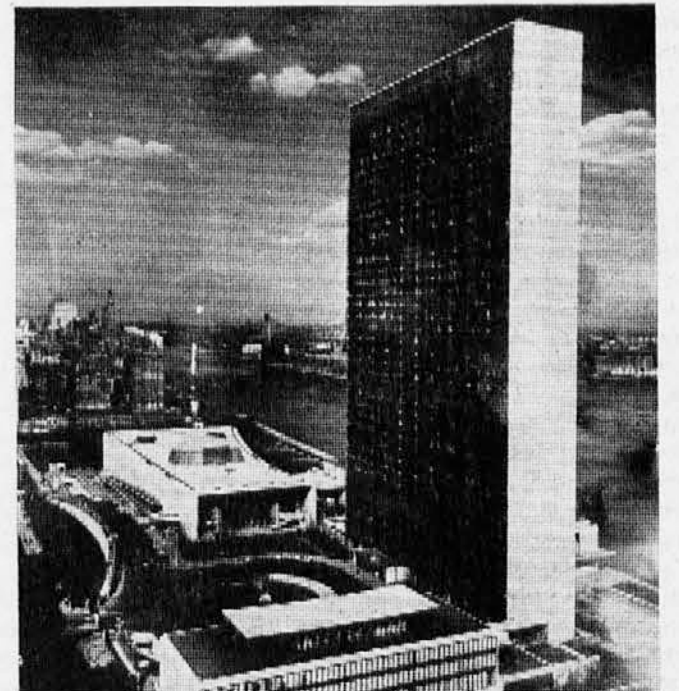
Po nenavadnem uspehu ob prvem nastopu leta 1975 je KEL, ker ni dosegla svojega poslanca, opustila svoje delovanje. Ozivila je šele kak mesec pred sedanji volitvami, toda volitve se ne odločajo zadnji mesec, pač pa že vsa vmesna leta med enim in drugim glasovanjem. KEL mora prenašati združen pritisk drugih avstro-nemških strank, pri čemer jim služi za nekakega grešnega kozla. Svojim privrženecem ne more nuditi življenjskih karier kot druge stranke, zato taki manjšinski stranki vedno primanjkuje sposobnih kadrov. Koroška je bila tokrat razdeljena na volilne okraje in ta razdelitev je bila izpeljana povsem v škodo slovenske skupnosti, kar je priznal tudi deželni glavar Wagner.

Zanimivo pa je, da je KEL pritegnila tokrat več nemških glasov, ki so nezadovoljni z velikimi strankami. Ta strategija, ki se ob njenem prvem nastopu ni obnesla, je sedaj dozorela in dala nekaj sadov, dasi je bilo poprej ravno ob tem slišati precej godrnjanja, češ nemški demokrati se le niso odzvali. V precejšnji meri pa je prav sedaj znova odpovedala slovenska stran.

Precejšen uspeh KEL je tudi v tem, da je socializem s svojim nastopom prepričala pridobitev 21. sedeža v deželnem zboru. To je pomembno tudi zato, ker so socialisti na isto nedeljo izgubili po en sedež tudi na deželnih volitvah v Zgornji Avstriji in na Tirolskem; na njih račun se je okrepila Ljudska stranka.

Katedrala sv. Patrika v New Yorku, kjer je papež Janez Pavel II. v sredo 3. oktobra opravil sv. mašo

Štiri poslopja, kjer so nastanjeni uradi OZN. Veliki nebotačnik je sedež tajništva

goriške novice

Koncertna sezona za leto 1979-80

Glasbena matica, ZSKP in SPZ pripravljajo tudi letos abonmajsko koncertno sezono. Na sporedu bo skupno pet koncertov orkestralne, solistične in zborovske glasbe. Prvi koncert bo v gorškem Avditoriju 30. oktobra, ko bo nastopil Slovenski komorni orkester pod vodstvom dirigenta Antona Nanuta.

Naslednji koncert bo imel Slovenski orkester v Avditoriju meseca decembra. V novem letu bo najprej solistični violinski koncert v Attemsovi palači. Sledil bo koncert mednarodno priznane pianistke Dubravke Tomšič. Sezono bo spomladaj zaključil Consortium musicum iz Ljubljane.

V prihodnji številki bomo bralce seznanili z ostalimi podrobnostmi, zlasti kar zadeva prodajo abonmajev.

Rožnovenska procesija v Podgori

Pretakla nedelja je bila sončna, res čudovita. Na Kalvariji je prva jesen porumenela listje na akacijah in kostanjih, trte ob poti so prazne delale špalir procesiji s kipom Matere božje.

Sredi takega okolja se je iz župne cerkve razvila procesija. Bila je to lepa in pobožna slovesnost, ki je privabila obilo domačinov, a tudi vernikov iz mesta in vasi. Petje ojačenega zbora je dopolnjevala godba na pihala iz Nabrčine. Pri procesiji so seveda prevladovali ženske, a tudi moških je bilo nekaj. Na okrašenem kombiju, ob spremstvu beleoblačnih deklic, je Marijin kip šel skozi del Podgore do šole in nazaj, da bi Marija priklicala k sebi tudi tiste, ki se drže daleč od nje. Po procesiji je v cerkvi spregovoril škof v vikar dr. Oskar Simčič po slovensko in na koncu še po italijansko, saj je rožnovenska procesija za vse podgorške vernike, tudi za Italijane, čeprav so morda Slovenci bolj navezani na to procesijo kot drugi verniki. Je pač del starih tradicij v Podgori, ki je prav, da se ohranijo.

Po končanih cerkvenih pobožnostih so nabrežinski muzikantje urezali nekaj veselih še pred cerkvi za množico, ki se je zbrala okrog njih. Med tem so v spodnjih prostorih župnišča začeli srečati s štrukturi in prodajati srečke. Toda enega in drugega je prav kmalu zmanjkalo, le žejni so imeli še naprej na voljo domače podgorško vino. Bil je že mrak, ko so odšli nabrežinski muzikantje in z njimi še zadnji poslušalci.

Pohvala vsem, ki so pri lepi slovesnosti sodelovali.

† s. Celestina Gregorčič

Božja odposlanca sestra Smrt je spet odpoklicala eno naših sester s. Celestino Gregorčič. Njeno mesto v naši skupnosti je sicer izpraznjeno, a ona je zasedla boljše mesto v nebeški domovini.

Luč sveta je zagledala 27. aprila 1902 v Dreznici, kjer je doma topla ljubezen in vnema do presv. Srca Jezusovega. Njegov goreči častilec in pobudnik češčenja presv. Srca, župnik Kalin, je vodil to župnijo in vnel tudi njeno srce za božje Srce. Pisluhnila je božjemu klicu in se vsa posvetila delu za božjo ljubezen kot redovnica šolskih sester sv. Frančiška Asiškega.

V samostan je stopila 7. februarja 1928. Redovno obleko je sprejela ter položila svoje prve zaobljube v Tomaju na Krasu 16. julija 1931. Tam je tudi preživela svoja prva redovna leta, nato pa delovala v Kajru v Egiptu in tam naredila tudi svoje večne zaobljube. Od leta 1947 je bivala v Gorici v Zavodu sv. Družine ter bila pomočnica pri vzgoji malih. S svojo skromnostjo in ljubeznivostjo si je osvojila srca malih in odraslih. Vsem je ostala v najlepšem spominu.

Sosestre

Peč

V ponedeljek 8. t. m. dopoldne je v gorški bolnišnici umrl v 78. letu starosti Ljode Kovic, dolgoletni cerkvenik na Peči.

Izšel je iz številne pečanske družine. V mladih letih je delal kot čevljar v znani Čotarjevi delavnici v Rupi, nato pa do upokojitve kot delavec v livarni SAFOG v Gorici. Vojna leta je preživel kakor mnogo Primorcev kot konfiriranec v vrstah posebnega bataljona na Sardiniji. Poročil se je razmeroma mlad leta 1922. Z ženo Stefanijo sta imela tri otroke, dva sina in hčerko. Sin Oskar, pri katerem je bival, vodi živilsko trgovino na Peči. Kdor je поблиže poznal pokojnika in njegovo ženo lahko potrdi, da sta v zakonu lepo izpolnila, kar zaročenca obljubita v besedo današnjega poročnega obreda. Ostala sta

Vrh sv. Mihaela

Smrtna nesreča mladega fanta. Vsa vas je še vedno pod vtisom tragične smrti 14-letnega Flavija Grilja, ki je postal v nedeljo 7. oktobra žrtev prometne nesreče nedaleč od svojega doma. V bližini spomenika padlim borcem ga je podrl mlad avtomobilist iz Sovodenj in mu prizadel tako hude notranje poškodbe, da je šest ur po nesreči Flavij podlegel poškodbam v videmski bolnišnici, kamor so ga nemudoma prepeljali.

Flavij je bil prikupen fant, zelo blagega značaja in v vasi splošno priljubljen. Te dni je začel hoditi na tečaj za električarje, da bi se tako usposobil za kak življenjski poklic. Zelo je bil navezan na očeta Mirka, ki ga je kruta bolezen raka pred devetimi meseci iztrgala družini komaj pri 40 letih življenja. Ko je žena Adrijana komaj malo prebolela možovo smrt, je prišel ta novi udarec. Zelo velika udeležba pri pogrebu v sredo 10. oktobra je izpričala, kako vsa vas sočustvuje s težko prizadeto družino. Izrazom sožalja se pridružuje tudi naš list.

Pastirček št. 1

Ta priljubljeni mladinski list je letos stopil v svoje 34. leto izhajanja. Predstavi se z novo opremo. V okviru natečaja za naslovno stran »Pastirčka« za leto 1979-80 je poslalo risbe 11 šol. Nagrajena je bila risba Nadje Beučar, ki je učenka 5. razreda osnovne šole v Pevmih.

Kot nekaj uvodnik je članek »Kdo je dal pobudo za mednarodno leto otroka«. Sledi daljša pesem »Skušnjava« v prevodu Fr. Premrla iz nemščine. Ostale pesmi so od Ljubke Sorli (Peter - prvošolček in Marjanja gre v šolo) ter »Jesen« od Tomčka, Ivo Bolčina pa je uglasbil pesem »Strašilo«.

V literarnem koledarju Mariza Perat predstavi Frana Levstika, pisatelja, pesnika in kritika. Ista nadaljuje z »Goriškimi sprehodi«. To pot nas seznanjajo z mestnim predelom pri Sv. Roku. Tončka Curk je priredila zgodbo o globulo pismošoji »Triglavček«. Zgodba se bo nadaljevala kakor tudi povest Zore Piščančeve »Nad Karantano je sijala luč«. Pod zaglavjem »Skavtska srečanja« je objavljen spis Ljube Smotlak »Šotor za prvo pomoč«. K. H. je priredil afriško basen »Hijena, zajec in opica«.

Številko zaključuje »Janina pošta« in »Pastirčkovo razvedrilo« na zadnji strani platnic.

—jk

DAROVI

Za Zavod sv. Družine: sestre iz družine Radetič v blag spomin na pok. s. Ahacijo Kacin in pok. s. Celestino Gregorčič 60.000 lir.

Za Alojzjevišče: I. H. v spomin Marte Gerbec in s. Ahacije 50.000 lir.

Za cerkev v Standrežu: namesto cvetja na grob drage Mirjam Breščak darujejo družina Suligoj 30.000, družina Breščak 30.000, prijateljica 200.000 lir.

Za cerkev v Steverjanu: hči ob obletnici smrti Stefana Longo 10.000 lir.

V spomin Mirjam Breščak darujejo člani PD »Standrež« za župnijski dom »A. Gregorčiča« 105.000 in za »Pastirčka« 35.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Skerlavaj Angela v počastitev spomina pok. Justine Kete 10.000; Dolenc Marija namesto cvetja na grob pok. Justa Krevatin 10.000; N. N. 10.000; Skerlavaj Terezija v spomin pred kratkim umrlih vaščanov 10.000 lir.

Za cerkev na Banah: Dolenc Marija namesto cvetja na grob Justa Krevatin 10.000; Pepka in Mario Dolenc v spomin na prijateljica Justa Krevatina 10.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: Antonija Križmančič 20.000, ob krstu Damjana Grgič 20.000, Vida Renčelj v spomin pok. očeta in matere 5.000, Marta Mužina v spomin mame Angele 13.000, družina Hočevnar 2.000, Pierina Žagar v spomin pok. Stefanije in Vinkota Marc 4.000, ob krstu Katje Ražem 50.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: Marta Mužina v spomin mame Angele 5.000, verska skupina iz Trsta 5.000, N. N. 2.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: N. N., Jamlje 50.000; Mazzarino, Trst 13.000; Gizele Suligoj, Trst 10.000; M. C. v spomin Josipa Gulič 5.000; M. G. v isti spomin 10.000; ga. Mery, Trst 15.000; Marija Primožič, Kolonkovec 5.000; N. N., Trst 50.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Trst 20.000; N. N., Trst 3.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Trst 1.000; K. M., Trst 2.000; N. N., Trst 10.000; Viktorija Vascotto 20.000; Odetta Carletti 5.000; Marija Bucik-Breccelli 3.000 lir.

Za Sv. goro: Antonija Križmančič, Bazovica 10.000; Marija Bucik-Breccelli s prošnjo za zdravje 50.000; N. N., Gabrje 25.000 lir.

OBVESTILA

Letos bo misijonska nedelja tretjo nedeljo v oktobru. Izšla bo kot vsako leto tudi brošura »Misijonska nedelja 1979« s pregledom nabirk slovenskih župnij na Gorškem in Tržaškem na misijonsko nedeljo 1978 in za postno akcijo 1979. Prireditelj v korist misijonov pa bo v nedeljo 28. oktobra v Katoliškem domu v Gorici.

Odprtje doprsnega kipa Ivanu Trinku. Klub starih gorških študentov bo v nedeljo 14. oktobra ob 15. uri na Erjavčevi cesti v Novi Gorici odkril doprsni kip Ivanu Trinku-Zamejskemu, buditelju beneških Slovencev. Pred in po slavnostnem govoru bo sledil kratek kulturni program, v katerem bodo nastopili recitatorji in pevski zbor iz Slovenske Benečije. Slovesnost bo v vsakem vremenu.

Od petka 19. oktobra naprej lahko lastniki dvignejo naročene fotografije s tržaškega romanja v Rim. Fotografije bodo v knjigarni Fortunato.

N. N., Rojan: v spomin pok. mame za Marijin dom v Rojanu in za kapelo bl. p. Leopolda pri Domju po 10.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N. 10.000; Skerlavaj Terezija ob 25-letnici poroke Dolencih 10.000 lir..

Za misijone: Marija Bucik-Breccelli 3.000.

Ljubljanska TV

Spored od 7. do 13. oktobra 1979

Nedelja: 14.15 Botanik. 14.40 Iz cikla Potovanje: Cordoba. 15.20 Zlata gondola. 16.40 Žehnik. 17.20 Petelin se predstavi, lutke. 18.05 Nakit za mojo drago, gruzinski film. 20.00 Veter in hrast, nadalj. 21.00 Iz cikla Latinska Amerika.

Ponedeljek: 17.25 Glasbena oddaja. 17.40 Botanik. 18.05 Spomini na Pupina. 18.45 Mladi za mlade. 20.00 Brecht: Smrt in vstajenje Wilhelma Hausmanna, drama. 21.15 Kulturne diagonale. 21.55 Kratek film.

Torek: 17.35 Slovenska folklor: Piran. 18.05 Palčki nimajo pojma. 20.00 Črna vzmet. 20.55 Rodbina Polaniec, nadalj. 22.25 Glasba starega Jadra. Kotor.

Sreda: 17.40 Potepuh in nočna lučka. 17.55 Potovanje v deželo luk. 20.00 Kralj v parku, ameriški film. 22.05 Nogomet Španija: Jugoslavija, posnetek.

Četrtek: 17.00 Jakec in čarobna lučka. 17.15 Duh na koncu sveta. 20.45 Evropski operni pevci. 21.45 Rock festival v Essnu. **Petek:** 17.25 Usoda nekega Charlieja. 17.25 Raznašalci časopisov. 18.05 Rock koncert. 18.45 Slušne zaznave. 20.00 Glasbena oddaja. 21.00 Petrucci, film. 22.05 Nočni kino.

Sobota: 14.25 Nogomet Vardar: Dinamo. 17.10 Pustolovščine Robin Hooda. 18.45 Humoristična oddaja. 20.00 Ana Karenina. 21.00 Andersenovi trakovi, ameriški film.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi najine drage sestre

Antonije Rožič

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sovaščanom, prijateljem in znanjem, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje ter nama izrazili sožalje.

Posebej se zahvaljujemo zdravnikom in drugemu zdravstvenemu osebjem bolnišnice sv. Justa v Gorici, civilne bolnišnice v ul. V. Veneto v Gorici, ortopedske bolnišnice Valdoltra, bolnišnice v Rovinju, bolnišnice v Lido di Venezia, splošne bolnišnice dr. Franca Derganca v Sempetru pri Gorici, kliničnega centra v Ljubljani, bolnišnice v Cortini d'Ampezzo, bolnišnice Ivana Regenta v Sežani in kirurški ortopedski bolnišnici v Malcesine za nego in skrb v času njene dolge bolezni.

Hvala tudi župniku iz Steverjana Antonu Prinčiču za poslovljene besede in opravljeni obred ter pevcem.

Stevejan, 1. oktobra 1979

Zalujoča: brat Pepi in sestra Matilda

ZAHVALA

Ob odhodu v večnost naše drage sestre

Celestine Gregorčič

se najiskrenee zahvaljujemo msgr. Močniku in duhovnikom za pogrebne obrede, redovnicam, darovalcem cvetja, vsem, ki so zanjo molili in jo spremenili na zadnji poti ter na kakršen koli način počastili njen spomin.

Gorica-Trst, 9. oktobra 1979

Sosestre